

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

ר"ח הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ותקראנה לעם לזבחי אלהיהם (במדבר כה. ב)

מובא ב'מדרש תנחומא' (ובעוד מדרשים רבים) על פסוק זה: שְׁהִלְכוּ בַעֲצַת בְּלַעַם, שְׁנֵאמַר: הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבֵּר בְּלַעַם וְגו' (במדבר לא, טז). עָשׂוּ לָהֶם קִלְעִים וְהוֹשִׁיבוּ בָהֶן זִוְנוֹת וּבִידֵיהֶם כָּל פְּלִי חֲמֹדָה, וְהִיתָה זְקֵנָה מְסַרְסֶרֶת לְיִלְדָה שֶׁהִיְתָה בְּפָנִים מִן הַחֲנוּת. בְּשַׁעָה שֵׁיִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים לְטִיל בְּשׂוּק, זְקֵנָה אוֹמֶרֶת לוֹ, בַּחֹר, אִי אַתָּה מִבְּקִשׁ כְּלֵי פִשְׁתָּן שְׂבָאוּ מִבֵּית שָׂאן, וְהִיתָה מְרַאָּה לוֹ. זְקֵנָה אוֹמֶרֶת לוֹ בִּיתוֹר, וְיִלְדָה בְּפִחוֹת. מִכָּאן וְאֵילֶף אוֹמֶרֶת לוֹ יִלְדָה, אַתָּה כְּבֵן בֵּית שָׁב בְּרוּר לְעֶצְמָךְ. וְצָרְצוּר יֵין עֲמוּנֵי מִנַּח אֲצִלָּה, וְעַד יֵין לֹא נֶאֱסַר יֵין שֶׁל גּוֹיִם. וְיִלְדָה יִצְאָה מְקַשְׁטָה וּמְבַסְמָת וּמִפְתָּה אוֹתוֹ וְאוֹמֶרֶת לוֹ, לָמָּה אָנּוּ אוֹהֲבִין אֶתְכֶם, וְאַתֶּם שׁוֹנְאִים אוֹתֵנוּ. טוֹל לָךְ פְּלִי זֶה חֲנָם, הֲלֹא כְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד, בְּנֵי תֶרַח אָבִי אַבְרָהָם, אֵין אַתֶּם רוֹצִים לֶאֱכֹל מִזְבַּחוֹתֵינוּ וּמִבְּשׂוּלֵינוּ, הֲרִי לָךְ עֲגָלִים וְתִרְנַגּוּלִים שֶׁחֲטוּ כְּמִצְוַתְכֶם וְאָכְלוּ. מִיָּד מִשְׁקָהוּ יֵין וּבֹעֵר בּוֹ הַשֶּׁטֶן, וְהִיָּה מִשְׁטָתָה אַחֲרֶיהָ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים: בְּלַעַם צִוָּה אוֹתוֹן שְׂלֵא לְהִשְׁקוֹתֶם יֵין, שְׂלֵא יִדְוֵנוּ בְּשִׁתּוּנֵי יֵין, אֲלֵא כְּמִזְדִּין. בֵּינָן שֶׁהִיָּה תוֹבָעָה, אֲמָרָה, שְׁחַט אֶת הַתִּרְנַגּוּל הַזֶּה וּנְבַשְׁל וְנֶאֱכַל עִמָּךְ, וּבְרִשׁוּתְךָ אָנִי. כְּשֶׁבָא לְשַׁחֵט, אוֹמֶרֶת לוֹ, אֵינִי שׁוֹמַעַת עַד שֶׁתִּשְׁחַטְנֵנוּ לְפַעוּר. וְהוּא נִשְׁטָה אַחֲרֶיהָ וְשׁוֹחֲטוּ לְפַעוּר, וְאֹכְל עִמָּה וְנִצְמַד זוֹ לְזוֹ. כִּף כְּתִיב: וְתִקְרָאן לָעָם. וְיִצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פַּעוּר, כְּצִמְדִים הָאֵל. רַבִּי לִוִּי אוֹמֵר, זֶה הִיתָה קִשָּׁה מִשְׁלַ עֲגָל. דָּאֵלוּ בְּעֲגָל כְּתִיב: וְתִפְרְקוּ כָל הָעָם (שְׁמוֹת לב, ג). וְכָאן: וְיִצְמַד יִשְׂרָאֵל, כְּצִמְדִים. בְּעֲגָל נִפְלוּ בְּשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים, וְכָאן עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלָף. ע"כ. וְכִבֵּר אִמְרוּ חֲכָמִים (סְנֵהֲדִין ק). שְׁעַצְתוֹ שֶׁל בְּלַעַם אֱלֹהִים שֶׁל אֱלוֹ שׁוֹנֵא יִזְמָה הוּא וְהֵם מִתְּאוּמִים לְכֹלֵי פִשְׁתָּן וְכו'.

ומזה נבין את אשר עוללו הרשעים לאבותינו הקדושים בעלותם ארצה, בפרט בגניבת הבגדים' כאשר היו נכנסים לבית המרחץ, היו גונבים את בגדיהם ומשאירים להם שם בגדים אחרים. וגם היו משליכים את הבגדים מיד לאש בשביל שלא יוכלו לדורשם בחזרה ומסיפורי הזקנים]. ושמעתי מרב אחד שאמר, שבדקו ומצאו שבתקופת הקורונה כשהטילו את הסגר בכל הארץ, בכל שנה מתים כשבעת אלפים אנשים ר"ל, ואילו השנה בזמן זה מתו רק ארבעת אלפים בחסד ה' עלינו. והסביר את הדבר ע"פ המדרש הנ"ל, שמכיון שהטילו סגר ונמנעה פריצות רבה, ממילא מתו הרבה פחות.

וממילא בין נבין שאם על עבודה זרה לבנו נחרד, וע"כ מחנכים אנו את ילדינו להתרחק ולהינזר מע"ז. על אחת כמה וכמה מחובתנו לחנך לקדושה. והפורענות מתחילה בדברים קטנים של ראיות לא טובות וכפי שמספר המדרש הנ"ל. וע"כ יש להרגיל הילדים מקטנותם עוד בעודם בגן, לא להסתכל על דברים לא קדושים או לא צנועים וכו'. וכבר סיפרנו פעם, שבהיותי מחנך לגיל חמש (גנן) לפני החופשה היינו מדברים על זאת עם הילדים [באופן החיובי] וכתבנו בדף קשר להורים ששוחחנו על זאת. ובאחת מימי החופשה התקשרה אלי אחת האמהות נסערת ומרוגשת ואמרה, כשראיתי בדף קשר שדיברתם עם הילדים על ענייני קדושה, חשבתי לעצמי, שהילדים לא הבינו כלום. אך הנה עתה הלכנו ברחוב עם בני והוא סובב ראשו לצד השני ואמר לי 'אמא אסור להסתכל לשם'.

כמו"כ יש להסביר לילדים את המובא במסכת דרך ארץ פרק א' רב מיישא בר בריה דרב יהושע בן לוי אומר: כל הרואה דבר ערוה ואינו זן את עיניו ממנו זוכה ומקבל פני השכינה שנאמר "ועוצם עיניו מראות ברע" מה כתיב בתריה "הוא מרומים ישכון" (שעיה ל"ג ט"ז) וכתיב "מלך ביפיו תחזינה עיניך" (שם פסוק י"ז). ובספר טהרת הקודש ח"ב כתב שהנה חז"ל אמרו: "זוכה ומקבל" ולא אמרו יזכה ויקבל וכו', כלומר תיכף ומיד זוכה ומקבל פני השכינה כי בזה הרגע ממשיך על נפשו קדושה גדולה ויתרה עד שנשמתו תיכף באותו רגע מקבלת פני השכינה הגם שגופו אינו מרגיש, ולעיתים לבא יזכה גם כן גוף הגשמי לראות פני שכינת כבודו יתברך, ועל כל פעם שעמד בנסיון מלהסתכל, מספר במספר יזכה לראות פני זיו השכינה ואשרי לילוד אשה שיזכה לזה. ע"כ. ועוד דרשו חכמים על פסוק (תהילים כג. ב) וְשֶׁם דְרָךְ אֲרָאָנוּ בְּיַשַׁע אֱלֹדִים, שכל השם דרכו ואינו הולך היכן שאסור, רואה ישועות ה'.

והנה עתה בטויל עם תלמידי ביתה ח' (ראה מדור תפארת בניס) ראינו זאת במוחש, כעבור מעל שעה הליכה בהרים ותהומות והתקרבתנו למפל אלעל, היה שם אינשי דלא מעלי, ע"כ לא התקרבתנו ממש למפל. אמרתי לתלמידים, נמתין כאן ונתפלל לה' יתברך שילכו מהמקום. כעבור יותר מעשרים דקות המתנה, אמרתי לתלמידים, אין ברירה בואו ונמשיך למקום אחר ואשריכם שהנכם מתגברים שכרכם עצום ורב לחיי נצח. התלמידים קיבלו את הדברים בהבנה וקמו עימי והתחלנו לחזור את המסלול. לאחר כמה פסיעות אנו רואים שאותם אינשי דלא מעלי הלכו ופנו ממש. חזרנו למפל. אמרתי לתלמידים, ראו הרווחתם כפליים, גם לחיי נצח שקיבלתם את הדין באהבה,

המשך בעמוד השני

יתברך מפי עליון, ידידנו היקר והאהוב השוכן בצפון ומידי שנה מארחנו בביתו השוכן בהר עליון, נוסף לכל נדבותיו המרים לקרן תימן, ר' גלעד אגרהם הי"ד, ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה, ויזכה ויראה כל צאצאיו כמותי, מחוקים התורה ומרבים בחסד כאגרהם אבינו באהלו, ויפרו וירבו ככוכבי שמיא, אכ"י"ד

מחידושי רבותינו

הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא

יטהר (במדבר יט, יב)

פתרונות 'לפרשת שלח לך'
אחודה חידה! קרח קרם סקר רקח,
רסק.

הזוכה בהגרלה: יהודה בן יעקב.
מי בתמונה: הרב משה יתום.
הזוכה בהגרלה: יהונתן מלאכי.

כתב הרש"כ: מה שהצריכה התורה הזיה ג' וז' ולא בזולתן הטעם כמו גבי שבת כי הנה יום ג'
בשבוע הוא סוף שבת שעברה לנפש ושבת עצמה היא תכלית שבת הגוף והזיה זו באו לטהרו לשם
גופו ונפשו יחד, לא שתלך נפשו ממנו וישאר גופו לבדו מחוץ למחנה שכינה דהיינו הנפש וע"כ ג' וז'

הרי י' להחזיר הג"ר המכוונת לנפש לז"ק המכוונת לגוף ביחד יחוד אמיתי וכו' והבן זה. ולפי שהתכלית היא
טהרת הנפש ע"כ ארז"ל שההזיה בג' חובה ובז' רשות שאם ירצה ישהה עוד י' ימים או כ' ואח"כ יזה, וכן תמצא
גבי אבל שבג' ימים ראשונים אסור לצאת מפתח ביתו או לעשות מלאכה אם אין לו מה יאכל ואח"כ יהיה מותר
אבל עדיין שם אבל עליו עד גמר הז' וע"כ הצריכו רז"ל שיכוין בהזיה לטהרו, ומצאתי בכ"י מה"ר סעיד דרין ז"ל
כי יש בעניני העוה"ז כן כי יש מים מקובץ מדברים חדים כגון מלח ונתר ובורית וגפרית וכיוצא סגולתו להבדיל
בין הכסף והזהב ואם יגע בהן האדם נראה בו דמות צרעת ואם ירצה לרפות בשרו ישוב שנית ליגע בו ואז מתרפא
מיד, כמו כן הוצרכו ג' וז' כי פן אותו המת צדיק גמור שאינו מטמא כענין מאמרס ז"ל ביום רבי בטלה כהונה
וכמ"ש הארי ע"כ צריך הזיה, הג' לטמאו וכהטעם הנזכר שמא אותו המת טהור לרוב צדקותו, אבל ביום הז' הוא
ודאי לטהרו מאותן מים שהזו עליו בשלישי, וע"כ לא נאמר חטוי שפירושו לשון טהרה אלא ביום השביעי
שנאמר וחסאו ביום השביעי ע"כ, ונמצנו לומדים מזה טעם אחר לענין העוסקים בו טמאים ומי שהזו עליו יטהר
וע"כ תמצא טוב טעם שתרגם אונקלוס ב"חטאו ביום השביעי": "יודכינא" אבל גבי "הוא יתחטא בו ביום
השלישי" תרגם אונקלוס הוא ידי עלוהי, דהוה ליה לתרגם הוא ידכי ביה לרמוז למ"ש, וגם כן משום הכי וביום
השביעי יטהר האי מלת יטהר מיותר אלא לרמוז למ"ש כי הטהרה בשביעי ודאי משא"כ בשלישי.

(מחידושי הרש"כ למהר"כ כרף זצ"ל)

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

עצותיו לשון

רָפָט - מה שכיום אומרים רָפָט.

בנתיבי החינוך

המשך מהעמוד הראשון

וגם עתה שנכנסתם למפל וראיתם בישע ה'.

ואחד מהדברים היסודיים לחינוך הקדושה היא להראות ועווע וחרדה על פריצות ודברים לא טובים, ואז הדברים נחרטים בלב הילדים. וגם יש
לספר ולדבר הרבה במעלת השומר עינו שזוכה לדברים הרבה כמובא בספרים ואכמ"ל.

פניני הלכה

אחד מברך לכולם, גם בשולחנות חלוקים

כתב מהר"יץ בפעולת צדיק ח"ב סי' רל"ב בזה"ל: המנהג בכאן מימות קדמונים דקדמונים, כשבעל הבית מזמין קרואים לסעודה כגון בתי
חתונה ומילה ופדיון הבן וכיוצא, אזי כשמתקבצין לסעודה קובעין תחלה לשנות יין שרוף ואוכלין פירות קרוב לשעה אחת ויותר, ואח"כ
מביאין להם הסעודה. ומביאים הרבה שולחנות ומיסבים עליהן חבורות חבורות. וכל זה בחדר אחד גדול. וכשאני מספיק, נכנסים
האחרונים בחדר שני, וכולם על זה הדרך. ואז עומד החתן, או הגדול שבמסובים כשאין שם חתונה, ונוטל רשות ואומר להם ברכו, והן
אומרים, ברך. ואז מברך המוציא בקול רם ברכה אחת לכולם. ועונין אמן. ואז כל חבורה פושטת ידה לאכול, ואין מברכין עוד, שכבר
כיון הגדול להוציאם והם נתכוונו לצאת: עכ"ל. ושם האריך בראיות לחזק את המנהג, דלא כמו אלו שרצו לשנות ולברך כל שולחן לעצמו
יעו"ש.

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בבארות יצחק הל' בברכת המוציא את פ"ג ד"ה וכבר בזה"ל: וכבר נתקבלה הוראת רבינו המחבר הלכה
למעשה ולמנהג פשוט בכל הקהילות שאין לברך אלא אחד לכל השולחנות כמנהג הקדום. וכפי הנראה שברוב הקהילות אף לא היה
מעולם שום פקפוק וערעור על המנהג כלל, וזולת בעי"ת צנעא. ואע"פ שבדור שאחריו קמו קצת תלמידי חכמים מהישיבה שבביהכ"נ
אלאוסטא לערער על דבריו, ולבשו קנאה וחרדה גדולה לקיים את המנהג המחודש מרבתיים בזה. אבל גדולי הדור ובית הדין לא קיבלו
טענותיהם כלל, כי התבוננו וראו שאין ערוך לדבריהם עם דברי מאור הגולה מהר"יץ בעיונו הוך והחרף הפלא ופלא קולע אל השערה, וכת
החולקים במחכ"ת אינם יורדים לעומק דבריו ושיטתו הוא וסיעתו. וחושבים לדחותם בקושיות רעועות. ומרבים דברים והוכחות, רובם לא
ניתנו להיכתב ואין צורך להשיב עליהם. ובחדש אדר שנת בקל"ב לשטרות (התקפ"א ליצירה) נכתב פסק דין על זה בהסכמת רוב התלמיד
חכמים בעי"ת צנעא ובראשם הראב"ד מהר"ר יוסף אלקארה זצ"ל להודיע לכל הציבור שהסכימו כבר רובם שהוא ככולם, לקיים המנהג
שברכה אחת לכל בני המסיבה שבחדר, מוציאה אותם לכתחילה וכו'. וסיימו שם בזה"ל, אחר שעלתה ההלכה כך לדעת הרוב, וגם מהר"ר
יחיא צאלח נ"ע הוכיח כן בתשובותיו בשם כמה פוסקים. והעיד שהמנהג כן מימי קדמונים דקדמונים. וגם זקני הדור הנמצאים בדורנו זה
העידו שהמנהג כן, אחריהם אנו נגדרים. ואסור לאיזה יחיד לחלוק עליהם ולהוציא עצמו מכלל הרבים לברך לעצמו בשולחנו. ועשינו כן
לברך האמת ולסלק המחלוקת מישראל. ומי שחולק על זה ומברך לעצמו, חושש אני לו מעונש ברכה לבטלה. ואם אינו תלמיד חכם,
ראוי לנדותו ויחוש לעצמו ע"כ. וחתמי עליה מלבד מהר"ר יוסף אלקארה הנז"ל, גם מה"ר אברהם בן שלום הלוי (אלשיך) ומה"ר אברהם
אלמנזלי, ועוד חכמים מפורסמים. ואעפ"י שרבתה המחלוקת בין הצדדים בזה, ונכתבו כמה וכמה תשובות וקונטרסים במלחמתה של תורה,
זה בונה וזה סותר, זה חולם וזה פותר ונדפסו מקרוב הרבה מהם בספר אוצרות תימן חלק א'. לבסוף שקעה האש ונשתתק הערעור לגמרי.

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תניצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

תפארת בנים

בדרכיהם אתהלך...

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5

עלו לקרוא בס"ת בפרשת קרח ו'ולבני לוי'

כמנהג אבותינו הקדושים, הלא המה הילדים הצדיקים:

מאיר דחבש נ"י

אשר וקחי נ"י

נריה עדני נ"י

יונתן צברי נ"י

הראל ושדי נ"י

שמעון דחבש נ"י

אחיאל יחיא שמחי נ"י

יה"ר שיגדלו במעלות התורה

והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו

תלמידי חכמים נבונים וידועים,

מאירים בתורה ובמעשים טובים

כאבותינו הקדושים והטהורים.

אין עוד מלבדו (ח"ב)

באותה הלילה ראו בחלום אחד, הוא ואשתו, שבא מלאך והראה להם שני כדים מלאים ככרי כסף ודיגרי זהב, והראה אותם מקומם וסימניהם. עמדה אשתו בבקר לספר לבעלה החלום, והוא השיב לה, גם אני בחלומי היה לי כן. אמרה לו, עכשיו נלך להביא אותם ונתפרנס. אמר לה, אני לא אלק, כי כבר נשבעתי שלא אצא מפתח ביתי לחזור אחר מזוני, כי כמו שזן האל את התולעת בתוך האבן, כן יזון אותי לתוך ביתי, בלי טורח ועמל. עמדו להריב זה עם זה, האשה ובעלה.

שמעה שכנתה, אמרה לה, מפני מה אתם מריבים. ספרה לה את המאורע, מה שראו בחלום. ספרה השכנה לבעלה. אמר בעלה, נלך אני ואת ונביא את הכדים ונתפרנס, כי לא רצה ה' להם. הלכו והביאו אותם על כתפיהם, והם סגורות. הגיעו אל הבית, פתחו את הכדים, ומצאו שיש בהם נחשים ועקרבים. החזירו מסגרתם וסתמום.

אמר הבעל לאשתו, תדעי בשביל שזה האיש מעשיו רעים ומחשבותיו רעות, הזמין לו השם יתברך נחשים ועקרבים. עתה קחי כד אחד ואני אקח כד אחד בידי, ונעלה שנינו אל הגג, ונזרקם שניהם אל גותיהם, ויכנסו הנחשים אל ביתם, כי כן שלחם השם יתברך להם, מפני רוע מעלליהם. וכן היה, שזרקו אותם אל גגם והלכו להם.

ואותו האיש, הוא ואשתו שמעו ההכאה בגו ועלו לראות, לדעת מה זה ועל מה זה. והנה מצאו בגו שני צבורים של כסף וזהב, ושברי הכדים. אמר החסיד לאשתו, הלא ידעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו, האל הנאמן בבדיתו וקיים במאמרו.

(קורא הדורות עמ' שצ"ח הוצאת נוסח תימן)

מהליכות אבותינו

לרפואת שירה בת נח בשכחע"י

קריאת שמו"ת בעזרתא

כתב הרב שמעון צאלח זצ"ל בהערותיו לתכלאל עץ חיים ח"א עמ' ר"ו בזה"ל: גרסינן בגמ' ברכות דף ח א א' רב הונא בר יהודא א' רבי אמי לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום ופסקה הרמב"ם בפ"ג מה"ת הלכה כ"ה ושו"ע א"ח ס' רפ"ה ס"א. ועי' בע"ח סדר יום הששי סעיף א. ועי' בסוף סדר שחרית ממ"ש בענין תלמוד תורה אחר התפלה ולפי מש"כ נמצא שהיו חוזרים על פרשת השבוע רק ביום ו' ובזמנינו כבר היה המנהג לחזור ביום רביעי חצי הפרשה וביום חמישי חצי השני וביום ו' מיד אחר התפלה יוצאין להכין צרכי שבת. וקרוב לכמה שנים היה דוחק פרנסה והיו רוב הצבור יוצאים אחר התפלה לבקש פרנסתם וראשי הצבור לא שמו לב לענין זה עד שהרב עמרם קורח ז"ל התחיל להנהיג לחזור על הפרשה בליל שבת לפני תפלת שחרית שנים מקרא ואחד תרגום ותרגום רבינו סעדיה גאון עם הסבר הן בתרגום והן ברס"ג וטעמא שהיה לו ספר מרפא לשון של אביו ולא היה נפוץ בין כל הצבור וביאור רס"ג חבורו הוא. ונהרו הרבה צבור כדי לקיים חזרת פרשת השבוע.

ועכשיו זכינו לעלות לארצנו ונתקיים בנו מיווג גליות וסדרי העבודה משותף ובקושי מתקבצים לתפלת שחרית ובערב הרבה טרדות ויחידים סגולה מתקבצים למנין לתפלה לא יותר ובשבת מזמינים אותם כפי התור לפעמים מסכימים ולפעמים לא ויש שאינם יודעים לקרא וכפי מנהגינו שהעולה הוא הקורא ואתבונן מה אפשר לעשות כדי שכל הצבור הנמצא בבית הכנסת יהיה יודע לפחות לקרא כפי הטעמים וכפי מוצא האותיות ודרשתי לפני הצבור בנושא זה והסכימו לעמוד מוקדם לחזור על פרשת השבוע וסכמנו שיקראו כל אחד פסוק כדי להבחין איך קוראים ולהעיר על השגיאות בסבר פנים יפות וזה היה בשנת תשי"א ליצירה.

והנה עלה במחשבה לחפש באמתחת ספרי הראשונים האם מי שהוא מדבר בנושא חזרת פרשת השבוע אם לא? והנה ראיתי בספר אוצה"ג ע' 19 ד"ה וכו' הנגיד הכי וכו' אלא כך היה הדבר שהיו מתקבצין בשבתות וקובעין מדרשות לריבון תורה עד כמו שתי שעות ושאלו מראשי ישיבות והתירו להן לאחר ק"ש משעת הנץ החמה משום ריבון תורה ולאח"כ היו מתפללין שחרית ויושבין ומסדרין פרשיותיהן שמו"ת ושוב קורין בתורה ומתרגמין ומפטרין בנביא ומתרגמין ע"כ לענינינו ובהערות אות ג נהגו חכמים תלמידי ריש גולה לקרוא הסדר בשבת שמו"ת שנים מקרא בשביל חביבות התורה כי כל דבר חביב יקרא שנים ואחד תרגום להשמיע לנשים ולעמי הארץ דברי תורה אולי תכנס היראה בלבם וכן מנהג הצרפתים לקרוא בשבת שנים מקרא ואחד לעז בל' בני המדינה עכ"ל. ובע' 212 וכו' נמי גאון ונהגו העם להשלים פרשיותיהן לאחר תפ' שחר' וא' מר רב מתתיה כיון שמשלימין פרשיו' ב"י או' יתגדל ויתקדש. וא' נמי מותר להשלים פרשיו' בפחות מ"י דלא בעינן י' אלא לדבר שבקדושה עכ"ל.

וז"ל רע"ג בע' עב ויתבון צבורא ומסדרין פרשה דענינא דיומא שמו"ת דא' רב הונא וכו' עכ"ל. וא"כ ב"ה יש לנו מקורות עתיקים שאנו יכולים לסמוך עליהם ולא לגרום ח"ו חסרון גדול מאד בבקיאות המקרא ואעפ"י שבמקורות אלו הם חוזרים אחר התפלה מ"מ יותר טוב בזמנינו לעשות לפני התפלה מכמה סיבות שהם.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום בן ניסים קעטבי זצ"ל נולד בעיר אלצ'אלע בשנת תרל"ח בערך. למד אצל רב העיר ר' אברהם הלוי זצ"ל. הוסמך לרבנות ולדיינות ושימש בב"ד עם רבו והרב שלמה עדני. יסורים רבים עבר כאשר קבר את אשתו הראשונה ללא ילדים, ואח"כ קבר את אשתו השניה לאחר לידת בנם הראשון. ואח"כ קבר את אשתו השלישית ללא ילדים. ורק אשתו הרביעית האריכה ימים. שימש ראב"ד צ'אלע עד שעלו ארצה בעליה הגדולה. קבע משכנו בארץ ברמת ישי ושימש שם כרב הקהילה.

נפטר ברמת ישי ר"ח שבת ה'תשל"ב.

התודה...

הברכה...

לידידנו היקר משכבר הימים, התומך במסודותינו מזה כמה וכמה שנים, ובקרב עדתנו ריחו לא נמר ובפרט חיזוק המסורת בתשב"ר, ה"ה **שגיב מחפוד** הי"ו יה"ר שיוזכה ויאריך ימים ושנים, ויתמוך ויחזק התורה תמיד בדרך אגותינו הקדושים הנאמנים, ויראה כל זרעו וזרע בירך אלודים, דשנים ורעננים עושים רצון ה' ב"ה באהבה ובתמים, שומרים משמרת אגותינו הקדושים והטהורים, עולים בסולם האלודים, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

תלמידי כיתה ח' לאחר בחינותיהם בישיבות ולקראת סיום לימודיהם בת"ת, יצאו לטיול ששוריין (שישי שבת וראשון) כאשר לשבת הצטרפו אליהם בוגרי הת"ת וכולם שבתו בוילה רחבת ידים בטבריה. כיום שישי נהנו מהבריכות, הגקוזי ספא ועוד הנומצאים במתחם הוילה.

תפילת ליל שבת התפללו בקבר הרמב"ם כאשר מנהל המוסדות הרב אליהו נהרי שליט"א דרש בקשר של הרמב"ם ליהודי תימן.

תפילת שחרית ומנחת שבת התקיימו בקברי תלמידי דרב ושם דרש הרב אליהו נהרי שליט"א במעלת התורה.

בסעודות שבת דרשו תלמידי הת"ת, ועליהם חתם המחנך הגדול הרב אפרים לוי שליט"א בדרשתו 'קירבת ה'.

במוצ"ש לנו התלמידים במאהל גלעד, והתעוררו בבוקר לקול פעיית הכבשים והעזים ושאר החיות והבהמות והעופות אשר סיבותיהם.

לאחר תפילת שחרית פתחו את היום בלימוד תורה, ולאחר מכן יצאו לטייל בנחל אלעל ובירדן ובמפל הנסתר ובכנרת, וחתמו בתפילה בקבר ר' מאיר בעל הנס.

לזשיק יובל בן דוד ורות בת זכריה

לזשיק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה